

ת"פ 42476/06/20 - מדינת ישראל נגד א' פ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42476-06-20 מדינת ישראל נ' פ'(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א' פ'

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ב-3 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום הנאשם והמתלוננת הם אחים המתגוררים בבית הוריהם ב-.... המתלונן הוא בן זוגה של המתלוננת. ביום 13.6.20 בשעה אחת בלילה שבה המתלוננת לביתה עם חברה. עם שובה החלה כלבת המשפחה לנבוח והנאשם התעורר מהנביחות. בנסיבות אלו איים הנאשם על המתלוננת כי יהרוג אותה. המתלוננת עזבה את הבית.
3. בבוקר יום המחרת, בשעה 11:00, שבה המתלוננת לבית יחד עם המתלונן במטרה לאסוף את חפציה. באותו הזמן שב הנאשם לבית והחל לצעוק על המתלוננת. המתלוננת הסתגרה בחדרה ונעלה את הדלת. כאשר הנאשם גילה שהמתלונן עמה בחדר החל לצעוק על המתלונן ואיים כי אם לא יצא מהבית הוא יהרוג אותו. הנאשם ניגש למטבח הבית, פתח וסגר את מגירת הסכום במטרה לאיים על המתלוננים אז הוציא מהמגירה סכין, התקרב לחדרה של המתלוננת והמשיך לצעוק על המתלונן שיעזב את הבית, בעוד אמו צועקת עליו שיחזיר את הסכין למטבח. משהושבה הסכין למקומה, הודיעה האם לבתה שהנאשם נרגע, אז יצאו המתלוננים מהחדר. הנאשם התקרב לכיוון המתלונן תוך שצעק וקילל, אז דחף אותו בידי ובהמשך הכה את המתלונן בפניו בשתי ידיו עד שהמתלונן נפל לרצפה.
4. באישום השני צוין שבחודש אפריל, במועד שאינו ידוע, בעת התפרצות נגיף הקורונה, ביקשה המתלוננת לצאת מהבית. הנאשם התנגד ליציאתה, צעק עליה שאינה יכולה לצאת בשל מצב החירום, ושאל תצא מהבית לא תוכל לשוב אליו. בהמשך התקרב הנאשם למתלוננת עם סכין, הצמיד את הסכין לגרונה ואיים עליה באומרו "אני אוריד אותך". האירוע פסק עם התערבותו של האב והרחקת הנאשם מהמתלוננת.

ראיות ההגנה:

5. מכתבי המלצה מאת הרב משה מאיר בן חנון ואביו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

6. בתסקיר תואר הנאשם כרווק בן 27 המתגורר בבית הוריו ולומד בישיבה. הנאשם מסר כי הוא בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. הנאשם תיאר עצמו כמי שהשתלב היטב מבחינה חברתית ושלל מעורבות באירועי אלימות בהתבגרותו. הנאשם סובל ממחלת מעיים המצריכה תזונה מיוחדת והמגבילה את תפקודו.

7. הנאשם הוא אח בכור לשתי אחיותיו. הוריו אנשים נורמטיביים. הנאשם תיאר את משפחתו כבעלת קשרים חיוביים ושלל אלימות במשפחה.

8. הנאשם מסר כי משפחתו הינה מסורתית והוא עבר תהליך של חזרה בתשובה שהחלה בהיותו כבן 13. משפחתו קיבלה את התקרבותו לדת בהבנה. לאחר שסיים את שירותו הצבאי כטכנאי בחיל האוויר קיבל פטור משירות מילואים על רקע התחזקות הדתית. מאז שחרורו הוא לומד בישיבות.

9. הנאשם שלל צורך טיפולי, תיאר עצמו כבעל תפקוד נורמטיבי וקשרים חיוביים ללא קושי בוויסות רגשי. בהתייחסו לעבירה, מסר כי הרקע להתפרצותו הוא שהות המתלונן בביתם וסירובו לצאת מהבית, וכי המתלוננת אף היא הייתה מעוניינת בכך. עוד טען שאחז בסכין רק לצורך הרתעת המתלונן ולא לשם פגיעה בו. הנאשם הביע הבנה לפסול שבמעשים אך מן העבר השני צמצם בחומרתם והתקשה לבחון את המעשה לעומקו. לטענת הנאשם, מאחר והמתלונן אינו מכיר אותו הוא נבהל ממעשיו ופרשנותו את האירוע הייתה שגויה. עוד טען שהמדובר באירוע חד פעמי הזר להתנהלותו הרגילה.

10. שירות המבחן התרשם שגישתו של הנאשם הינה קורבנית כאשר לטענתו מעצרו לא תאם את חומרת מעשיו. עוד התרשם שירות המבחן מפער בין תיאור העובדות לבין ההתרחשות בפועל. ניכר כי הנאשם התקשה להפנים את חומרת המעשים או את המניעים לביצועם.

11. בשיחה עם המתלוננת מסרה שהקשר עם הנאשם נותק עקב עזיבתה את הבית, אך לא משום טינה שהיא חשה כלפיו. לטענתה, מדובר באירוע חריג אשר בו היא והוריה התקשו להגיב נכונה לסיטואציה, וכי המתלונן הוא שהתקשר למשטרה. המתלוננת ציינה שהנאשם "אדם טוב" אך אישרה שהתנהגותו באותו אירוע הייתה תוקפנית ואלימה.

12. להתרשמות שירות המבחן הנאשם מנהל אורח חיים תקין, גדל בתנאים נורמטיביים והציג מצב חיובי של חייו. מן העבר השני הוא התקשה לשתף בקשיים עמם מתמודד או בנסיבות שהובילו להתפרצות. שירות המבחן התרשם מהשפעה חיובית של אורח חייו הישיבתי והדתי על חייו. בגורמי הסיכון צוין קושי בהפנמה של האירוע ובישיב בנוגע אליו, גישה קורבנית, הקטנה וצמצום מעורבותו באירוע וכן קושי בהתמודדות עם מצבי דחק. בגורמי הסיכון צוינו היעדר עבר פלילי וכן ניתוק הקשר בין המתלוננת לנאשם.

13. מאחר והנאשם שלל נזקקות טיפולית לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית ביחס לנאשם. עם

זאת, בשל גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי, המליץ שירות המבחן על מאסר שירוצה בעבודות שירות. עוד הומלצה ענישה מותנית ותשלום פיצוי.

תמצית טיעוני הצדדים:

14. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שהמדובר באירועים שהתפרסו על פני יממה בהם יכול היה הנאשם בכל שלב לעצור את ביצוע העבירות, אך הוא שב והמשיך בביצוען חרף מעורבות הוריו באירוע. המדובר באירועים שחומרתם רבה, אשר בשיאם הצמיד הנאשם סכין לגרונה של המתלוננת והכה את המתלונן עד להפלתו לרצפה. הנאשם השתמש בסכין מספר פעמים והוא לא עצר בעד עצמו מלבצע שימוש בו, אלא היו אלה הוריו שמנעו בעדו מלממש את איומיו. למעשים אלו נודעת חומרה יתרה כאשר המדובר באחות הנאשם כאשר בגין עמדות מסורתיות ישנה סכנה להישנות המקרה, כאשר הנאשם אינו נוטל אחריות לחומרת המעשים. צוין, שכדי למנוע הישנות המקרה על ביהמ"ש לנקוט ענישה מרתיעה. בהתייחס לערכים המוגנים ציינה המאשימה כי הנאשם פגע בזכות המתלוננים לשמירה על שלמות גופם וביטחונם האישי. בהתאם למדיניות הנוקטת - על בית המשפט לפעול נחרצות כדי לקעקע את תופעת האלימות, בייחוד במקרים אשר זו מבוצעת בביתם של המתלוננים.
15. המאשימה ציינה כי מתחם העונש בגין האישום הראשון נע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר ובאישום השני בין 5 חודשי מאסר ועד ל-20 חודשי מאסר.
16. באשר לנסיבותיו של הנאשם - שירות המבחן התרשם מעמדות מסורתיות בהן מחזיק הנאשם באופן המניע אותו לפעולות תוקפניות ואימפולסיביות. הנאשם שלל נזקקות טיפולית ולא הראה כי חל שינוי בעמדותיו. בנסיבות אלו עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים ומאסר מותנה, לצד קנס ופיצוי למתלוננת.
17. ההגנה ציינה כי הנאשם הינו אדם חיובי, והמתלוננת היא עצמה התרחקה ועזבה את הבית. הוסף, שכיום הנאשם הינו אדם מועיל לחברה- מלמד בישיבה ומטפל בבנו של ראש הישיבה שלו קשיים התנהגותיים.
18. ההגנה הפנתה לנסיבות האירוע הייחודיות שהתרחשו בזמן פרוץ מגפת הקורונה כאשר המתלוננת ביקשה לצאת מהבית ובכך יכולה הייתה לסכן את האם. חרף העובדה שהנאשם הצמיד סכין לגרונה, הנאשם לא היה עושה כל שימוש בסכין, ומרגע שהנאשם הורחק על ידי הוריו הוא לא שב וביצע את המעשים.
19. באשר למקרה שתואר באישום השני נטען שהמתלוננת שבה לבית בשעות לילה מאוחרות והפריעה את מנוחת המשפחה. אמנם הנאשם איים שיהרוג את המתלוננת, אך המדובר היה באיום ריק מתוכן. למחרת, כאשר שבה לבית עם בן זוגה ניסה הנאשם ללבוש עם המתלוננת את אירועי אמש אך היא סגרה בפניו את דלת חדרה, והשפלתו היא שהגבירה את תוקפנותו של הנאשם.
20. הסנגורית ציינה שבשים לב למכלול הנתונים, יש להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך עבודות שירות וזאת למשך 3 חודשים לכל היותר. בעניין זה ציינה שיש להתחשב בכך שהנאשם היה עצור משך

תקופה של כחודש ימים, ולאחר מכן שוחרר לבית סביו וסבתו שם שהה בתנאי מעצר בית למשך כ-4.5 חודשים נוספים. בהמשך, שהה בתנאים של מעצר בית לילי.

21. בתום הדברים מסר הנאשם כי המדובר באירועים חד פעמיים, אשר בהם לא התכוון לממש את איומיו. הנאשם הוסיף, כי הוא אוהב את המתלוננת, וכי לא הייתה לו כוונה לפגוע בה או להפר את החוק. הנאשם טען שהמתלוננת יודעת היטב שלא היה מנסה לפגוע בה עם הסכין וכי הוא פעל מתוך כעס כאשר שיקול דעתו היה מוטעה.

22. ביום 20.7.2021 השלימו הצדדים את טיעוניהם, נוכח חוות דעת הממונה שהוגשה. הצדדים חזרו על טיעוניהם, כפי שהובאו בדיון מיום 28.4.2021.

מתחם העונש ההולם:

23. בבואו לגזור את עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

24. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו. אין חולק כי במעשיו פגע הנאשם בערכים של ביטחון ושלווה הציבור, בשלמות גופם של בני משפחה ובהתעמרות בחלשים ממנו תוך שימוש בהפחדה ואלימות.

25. לעבירות אלימות במשפחה נודעת חומרה יתרה בפסיקה. בפסיקה נקבע כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.02.11).

26. עוד קבע בית המשפט העליון כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח, וככל שיעצם מעשה האלימות כן תאריך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 **רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.05).

27. בבחינת פסיקה מתאימה נראה כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירת תקיפת הסתם, כאשר אינה בתוך המשפחה (התקיפה הופנתה כלפי המתלונן) נראה שהמתחם הנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם, עפ"י פסיקת בימ"ש העליון, נע בין מאסר מותנה ועד ל-14 חודשי מאסר. ראו: רע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (נבו, 22.6.2015), במקרה אשר גם בו איים הנאשם כי יהרוג את המתלונן ודחף אותו, אישר ביהמ"ש העליון כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת תקיפה סתם ואיומים נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 10232/17 **ראובן נ' מדינת ישראל** (נבו, 14.3.2018) אושר גז"ד של בימ"ש השלום אשר בו נקבע שמתחם העונש בגין עבירות תקיפה סתם (באותו מקרה אוהד כדורגל שזרק כוס משקה על קוון) נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי

מאסר בפועל.

28. מתחם העונש בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) ועוד).

29. מתחם הענישה הנהוג בגין איום על אחר תוך החזקת סכין נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למספר חודשים, אך לרוב מוטלים על נאשמים עונשי מאסר לתקופה של מספר חודשים ועד שנת מאסר. ראו לדוגמה: ת"פ 40594-07-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.10.13), ת"פ 8653-12-14 **מדינת ישראל נ' תאאר שכרי** (20.3.16); ת"פ 43895-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.5.16).

30. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, ביניהם: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

31. במקרה שלפני המדובר בעבירות שחומרתן רבה ביותר, זאת משום שהאיומים על המתלוננת לוו באחד המקרים בהצמדת סכין לגרונה. עוד יש לציין שהמניעים למעשה לא הובררו באופן מספק, שירות המבחן לא חש שהמתלוננת או הנאשם מבינים את המניע לביצוע העבירות, וככל הנראה הדבר נובע מתפיסות מיושנות ופטרונות בהן אוחז הנאשם כלפי המתלוננת, כאשר ללא עיבוד מספק -הישנותן הינה בגדר הסביר והצפוי.

32. לפיכך, ונוכח חומרת המעשים, יש לקבוע מתחם עונש החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי למתלוננת ומאסר מותנה.

העונש המתאים לנאשם:

33. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

34. במקרה שלפני יש לשקול לטובת הנאשם את השיקולים הבאים:

א. הנאשם הינו בחור צעיר נעדר עבר פלילי, ומאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים. הבאתי בחשבון את מכתבי ההמלצה שהוגשו בעניינו של הנאשם.

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אף שבשרות המבחן צמצם מחומרת המעשים והתקשה להתבונן באופן מעמיק במעשים ובמניעים להתנהלותו. בנוסף התרשם שרות המבחן מפער בין תיאור הנאשם את האירוע לבין המתואר בכתב האישום- בו הודה הנאשם.

ג. עוד אציין לחיוב את תפקודו הנורמטיבי באופן כולל. הנאשם הינו אברך ומלמד בישיבה, בעברו שירות צבאי מלא וזאת חרף בעיה רפואית ממנה סבל. הנאשם סיים את לימודיו, והוא עתיד להינשא בקרוב.

ד. הנאשם שהה משך כמעט כחודש במעצר מלא, לאחר מכן במעצר בית מלא למשך כ-4.5 חודשים ולבסוף בתנאים מגבילים ליליים וזאת עד לימים אלו.

ה. בנוסף, הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננת אשר חרף העבירה הקשה שנעברה כלפיה, ציינה בפני שרות המבחן כי המדובר באירוע חריג להתנהגותו של הנאשם, וכי כיום קיים ניתוק ביניהם הנובע מעזיבתה את הבית, ולא משום תחושות טינה.

35. מן העבר השני יש לשקול לחובת הנאשם את העובדה שלא עבר טיפול משמעותי במסגרת שרות המבחן, ואת עמדתו בפניהם בהקשר זה, לכך שהוא אינו נדרש להשתלבות בהליך טיפולי, וכן הצמצום מחומרת מעשיו. בעניין זה יש ליתן משקל גם להתרשמות שרות המבחן לכך שבמצבי דחק ולחץ עשוי הנאשם להתקשות לגייס כלים להתמודדות אדפטיבית.

36. בשים לב לשיקולים האמורים, בהתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם, גילו והיעדר עבר פלילי, החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו על דרך עבודות השירות. תחילת עבודות ביום 7.9.2021.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות או עבירת איומים.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 1500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.11.2021.

ד. התחייבות על סך 3500 להימנע מביצוע העבירות במשך 3 שנים מהיום.

37. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובאת כוחו.